

overhovedet kan ligge, idet dette Valg blev affholdt i 1921, da de almindelige ordinære Valg blev affholdt.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg har villet give mit Parti en Fordel. Jeg kan ikke erkende Rigtigheden af denne Udtalelse. Tværtimod, den er nærmest en Insinuation mod mig for at have handlet partisk i Sagen. Hvis jeg vilde have givet mit Parti en Fordel, skulde jeg selvfølgelig have godkendt Partiets Klagemaal, dets Paastand paa, at Valgbestyrelsens Opgørelse skulde være den endelige, og at mit Parti skulde have Flertallet. Dette har jeg ikke villet, derimod har jeg sagt, at Valget paa Grund af den ringe Stemmeformel — det drejer sig om en eneste Stemme — maa gøres om. Og jeg gad egentlig vide, om nogen Indenrigsminister i et lignende Tilfælde, naar han vil være retfærdig i sin Bedømmelse og ikke udsætte sig for en Kritik, han ikke kan være tjent med, og som han ikke kan tilbagevise, kunde have handlet anderledes. Jeg tror det ikke.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ogsaa rettet Bebrejdelse mod mig, fordi jeg straks udtalte mig uforbeholdent til en Journalist om Gyldigheden eller Ikke-Gyldigheden af den Stemmeseddel, som oprindeligt blev kasseret, den Stemmeseddel, der var til Fordel for det konservative Folkeparti, og det ærede Medlem har sagt, at jeg, da jeg udtalte mig om denne Stemmeseddel, overhovedet ikke tænkte paa, at der kunde blive Tale om Omvalg. Hvorfra ved det ærede Medlem det? Det kan det ærede Medlem ikke vide noget som helst om; jeg har paa det Tidspunkt ikke udtalt mig om noget som helst andet end om det konkrete Spørgsmaal: Kan denne Stemmeseddel anses for at være gyldig eller ikke? Jeg kunde ikke sige andet om den, end at den ikke kunde erklæres for at være gyldig, for det var allerede paa det Tidspunkt i Indenrigsministeriet bestemt, at Stemmesedler af den Art overhovedet ikke vilde blive erkendt for at være gyldige. Nej, hvis det ærede Medlem vilde rette nogen Bebrejdelse mod mig, maatte det være den, at jeg overhovedet slet ikke skulde have udtalt mig om Spørgsmaalet.

Endelig har det ærede Medlem og ogsaa det ærede Medlem Hr. Kragh sagt, at det i denne Forbindelse ikke havde nogen som helst Betydning, at man udtrykkelig havde overtraadt Valglovens klare Bestemmelser over for de blinde. Formelt er dette jo rigtigt, idet der ikke i Indenrigsministeriet foreligger nogen Klage fra de blinde. Men det er da ganske indlysende, at naar dette Forhold

er bekendt, og vi har Valgbestyrelsens Formands udtrykkelige Bekræftelse paa, at man har nægtet de blinde Adgang til at stemme, paa den Maade, som Valgloven paa en særlig Maade giver dem Ret til, er der oplagt Grund til ogsaa at tage dette Forhold med i Betragtning ved Bedømmelsen af Valget. Jeg kunde jo meget vel have skaffet mig en Klage, hvis jeg havde villet gøre det, men jeg har ikke søgt at faa andre til at klage over Valget, jeg har ment, det laa ganske uden for min Beføjelse at faa nye Klagemaal fremsat, jeg har kun skullet tage Hensyn til de Klagemaal, der forelaa. Men ved Bedømmelsen af hele Sagen har jeg selvfølgelig Ret til ogsaa at tage dette Forhold med i Betragtning nu, da jeg skal forsvare mig over for den høje Rigsdag mod de Bebrejdelser, der rettes mod mig for at have handlet, saaledes som jeg har.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at til Forsvar for sin Opfattelse, nemlig den, at jeg havde gjort noget meget galt, kunde han anføre det radikale Blad paa Falster, og han citerede Udtalelser derfra. Jeg vil dog i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at det er dette Blad, der først har skrevet, at der var begaaet en oplagt Ulovlighed ved Valget derved, at man havde nægtet de blinde Adgang til at stemme, saaledes som Loven foreskriver. Det er jo klart, at nu, da der er indledet en ny Valgkamp, da man ved, der skal være nyt Valg, tager de forskellige Partiers Blade alt det Skyts i Besiddelse, som de paa nogen Maade kan faa anvendt mod hinanden for at skaffe sig det bedst mulige Valgresultat. Jeg tager ingen Fortrydelse heraf, jeg tillægger det ikke anden Betydning end den, man med Rette kan tillægge det.

Endelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Kragh. Det ærede Medlem sagde, at det maa ved denne Lejlighed slaas fast, at en Minister udelukkende har at tage saglige Hensyn ved Bedømmelsen af en Sag som denne. Deri giver jeg det ærede Medlem fuldkommen Ret, og jeg maa sige, at jeg vilde anse det for fuldkommen utilstedeligt, om en Minister overfor et Forhold af den Art vilde lade sig lede af noget som helst andet Hensyn end det saglige. Han kan ikke tage Hensyn til sit Partis Klagemaal, hvis han finder, at dette Klagemaal er uberettiget og gaar andre Partier for nær. Jeg har ogsaa ved min Afgørelse i allerhøjeste Grad bestræbt mig for netop at afgøre Sagen saaledes, at ingen kunde rette nogen Art af Bebrejdelse mod mig i denne Retning. Det forekommer mig, at det ærede Medlem